

Vibrantă expresie
a sentimentelor de stimă
și prețuire
ale întregului popor

D.E.
LECTURĂ

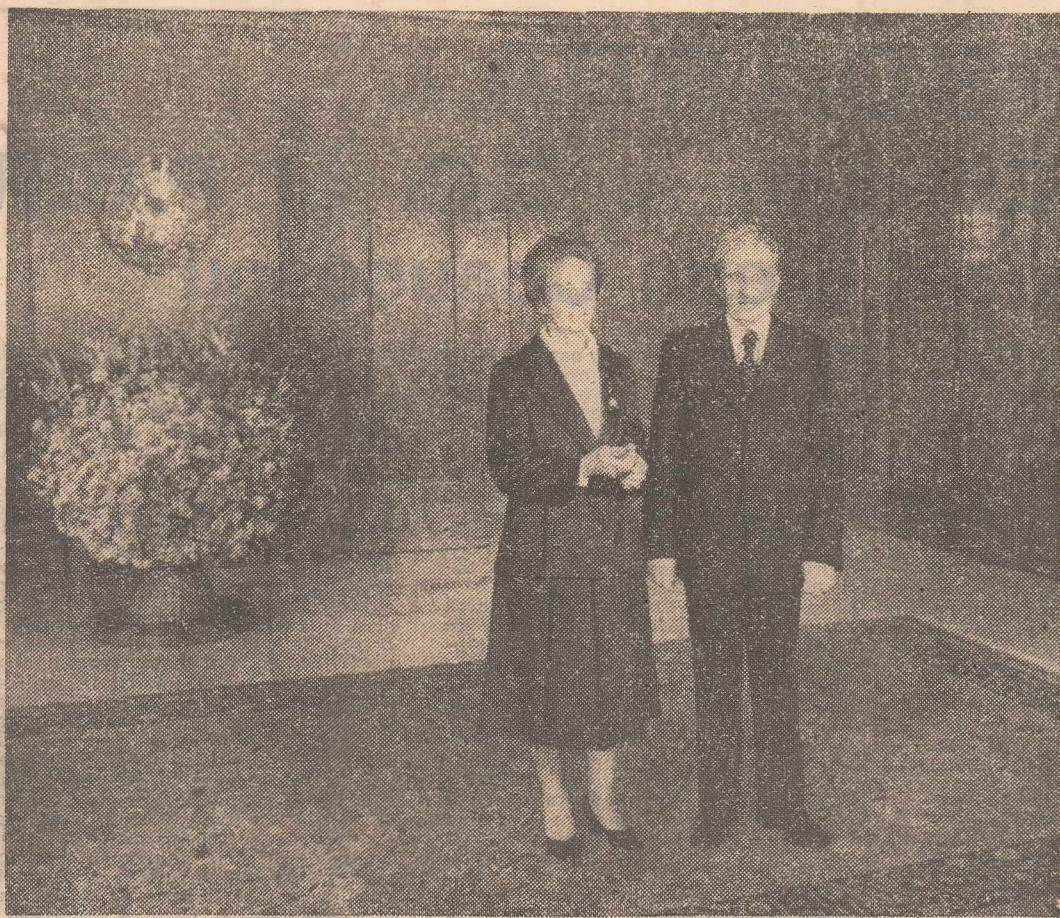
flacăra

Săptăminal editat de Frontul Democratiei și Unității Socialiste

anul XXXVIII

2 (1 751)
VINERI
13 ianuarie
1989

Sărbătorirea tovarășei Elena Ceaușescu

**Cuvîntarea
tovarășei
ELENA CEAUȘESCU**

HOTĂRÎREA-DECRET
privind conferirea Titlului de Onoare Suprem
„EROU AL REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA“

**Scrisoarea
Comitetului Politic Executiv
al C.C. al P.C.R.**

În paginile 2 - 3

SUB PREȘEDINȚIA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

Constătuire de lucru la Comitetul Central al Partidului Comunist Român pe probleme ale activității din economie

Din inițiativa tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, în zilele de 9-10 ianuarie au avut loc, la C.C. al P.C.R., ședințe de lucru pe grupe de județe, consacrate analizării unor probleme privind îndeplinirea prevederilor de plan pe anul 1988, îndeosebi în agricultură și industria alimentară, precum și măsurilor pentru realizarea, în cele mai bune condiții, a obiectivelor pe luna ianuarie, trimestrul I și pe întregul an 1989.

La aceste analize au participat cadre de conducere din ministere și alte instituții centrale, primii secretari și secretarii cu probleme de agricultură ai comitetelor județene de partid, prim-vicepreședinții consiliilor populare județene, alte cadre cu munci de răspundere din județe.

La încheierea lucrărilor, la sediul C.C. al P.C.R., a avut loc, sub președinția tovarășului Nicolae Ceaușescu, o constătuire de lucru cu participanții la aceste dezbateri.

Luînd cuvîntul în cadrul constăturii, secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, a apreciat că în anul 1988 s-au obținut o serie de rezultate importante în creșterea producției agricole, deși nu au fost realizate în întregime prevederile planului. Unele județe au obținut niveluri de producție cu mult sub posibilitățile de care dispun. Au fost criticate neajunsurile constatate în legătură cu stringerea la timp a recoltei și îndeplinirea în întregime a obligațiilor contractuale pentru fondul centralizat al statului.

Pornind de la această situație, s-a cerut primilor secretari ai comitetelor județene de partid să acționeze cu întreaga răspundere, astfel încît în următoarele zile să fie încheiată acțiunea de predare și preluare de către organele de contractare a întregii cantități de produse agricole raportate. Numai prin realizarea în întregime a fondului centralizat al statului, a arătat secretarul general al partidului, pot fi asigurate în mod corespunzător cerințele de consum ale populației, în conformitate cu programul de autoaprovizionare, celelalte necesități ale economiei naționale.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a cerut să se tragă toate concluziile ce se impun din activitatea pe anul trecut din agricultură și să se organizeze astfel munca încît în anul 1989 stringerea recoltei să se facă într-un timp cit mai scurt, folosindu-se, în acest scop, la maximum, toate mijloacele existente. Odată cu încheierea recoltării trebuie să fie terminate depozitarea și preluarea în mod corespunzător a recoltei.

S-a cerut, totodată, să se treacă imediat la definirea tuturor contractelor pe fiecare unitate agricolă, acestea urmînd să fie dezbătute în cadrul apropiatelor adunări generale ale oamenilor muncii.

O atenție deosebită va trebui acordată încheierii contractării cu populația a diferitelor produse agricole - la bovine, porcine, ovine, lapte, struguri, fructe, lînă și altele - respectîndu-se cu strictețe normele și prevederile legale. În legătură cu aceste probleme, secretarul general al partidului a atras foarte serios atenția că toate contractele trebuie încheiate cel mai

tirziu pînă la sfîrșitul lunii februarie, la toate produsele, la nivelul prevederilor planului, aplicînd legea, care stabilește clar atît obligativitatea contractării, cit și ceea ce trebuie contractat.

A fost subliniată necesitatea de a se lua măsuri ferme pentru realizarea în întregime a producțiilor agricole planificate, pentru asigurarea atît a fondului de stat, de aprovizionare și furajare, cit și de producții sporite care să dea posibilitatea creșterii cantităților de produse agricole ce vor fi date în natură cooperativelor.

Secretarul general al partidului s-a referit, în continuare, la importanța pregătirii temeinice și desfășurării corespunzătoare a lucrărilor agricole din această perioadă. Vor trebui încheiate, în următoarele zile, arăturile pe întreaga suprafață prevăzută a fi însămintată, pregătirea terenului, administrarea îngrășămintelor naturale și a amendamentelor. O atenție deosebită trebuie acordată în fiecare județ, în fiecare unitate agricolă întreținerii și funcționării în cele mai bune condiții a tuturor sistemelor de irigații. S-a stabilit ca, pînă la 20 februarie, toate tractoarele și celelalte mașini agricole ce vor fi utilizate în campania de primăvară să fie reparate în întregime, în vederea folosirii lor la capacitatea maximă. În același timp, s-a cerut să se dezvolte sistemul de tracțiune animală, îndeosebi pentru a executa o parte importantă a lucrărilor de transport.

Este necesar, a subliniat tovarășul Nicolae Ceaușescu,

(Continuare în pag. 4)

HOTĂRÎRE — DECRET

a Comitetului Politic Executiv al Comitetului Central al Partidului Comunist Român și a Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România
privind conferirea Titlului de Onoare Suprem „EROU AL REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA” tovarăsei ELENA CEAUȘESCU

În semn de înaltă prețuire a activității îndelungate desfășurate în mișcarea muncitorească, revoluționară, pentru eliberare socială și națională, pentru împlinirea aspirațiilor de progres și bunăstare ale poporului român, pentru îndeplinirea obiectivelor revoluției și construcției socialiste pe pământul României,

Pentru contribuția remarcabilă adusă la elaborarea și îndeplinirea politicii interne și externe a partidului și statului, la fundamentarea și aplicarea planurilor și programelor de dezvoltare economică și socială a patriei, la întărirea independenței și suveranității țării, la creșterea prestigiului României în lume, la afirmarea tot mai puternică a năzuințelor de pace și colaborare ale poporului român,

Pentru activitatea deosebită, multilaterală, consacrată creșterii aportului cercetării științifice, învățămîntului și culturii la realizarea marilor obiective ale

construcției socialiste, promovării susținute, în toate domeniile, a celor mai noi cuceriri ale revoluției tehnico-științifice în folosul omului, al bunăstării și fericirii sale, al vieții și păcii, al propășirii națiunilor și înțelegerii între popoare,

În semn de profund omagiu și vie recunoștință ale întregului partid și popor pentru activitatea revoluționară, patriotică, pusă în slujba progresului și prosperității patriei,

Cu prilejul aniversării zilei de naștere și a îndelungatei activități revoluționare,

Comitetul Politic Executiv al Comitetului Central al

Partidului Comunist Român și Consiliul de Stat al Republicii Socialiste România.

HOTĂRĂSC ȘI DECRETEAZA:

ARTICOL UNIC. — SE CONFERĂ TITLUL DE ONOARE SUPREM „EROU AL REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA” TOVARĂSEI ELENA CEAUȘESCU, MEMBRU AL COMITETULUI POLITIC EXECUTIV AL C.C. AL P.C.R., PRIM VICEPRIM-MINISTRU AL GUVERNULUI, PREȘEDINTELE CONSILIULUI NAȚIONAL AL ȘTIINȚEI ȘI ÎNVĂȚĂMÎNTULUI.

NICOLAE CEAUȘESCU

Secretar general al Partidului Comunist Român,
Președintele Republicii Socialiste România

Cuvîntarea tovarăsei Elena Ceaușescu

Stimați tovarăși,

Am deosebită plăcere să exprim cele mai calde mulțumiri conducerii de partid și de stat, pentru înaltul titlu de „Erou al Republicii Socialiste România” ce mi-a fost înmînat astăzi, precum și pentru aprecierile și urările ce mi-au fost adresate prin scrisoarea Comitetului Politic Executiv al Comitetului Central al partidului cu prilejul aniversării zilei mele de naștere și a îndelungatei activități revoluționare în rîndurile Partidului Comunist Român. (Aplauze).

Consider toate acestea ca o expresie a aprecierii deosebite pe care partidul și poporul nostru o dau activității mele revoluționare, ca activist al Partidului Comunist Român, contribuției aduse la realizarea politicii generale interne și externe a partidului nostru de dezvoltare a forțelor de producție, a științei și culturii, de ridicare continuă a bunăstării materiale și spirituale a întregului popor, de întărire continuă a independenței și suveranității României. (Aplauze).

În aceste momente este pentru mine o mare satisfacție faptul că, de mai bine de 50 de ani, mă aflu în rîndurile mișcării revoluționare, ale partidului nostru comunist, am participat în toate împrejurările la lupta împotriva fascismului și războiului, pentru îndeplinirea revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă, pentru construcția socialismului în patria noastră.

Nu există satisfacție mai mare pentru mine, ca de altfel pentru orice activist revoluționar, pentru orice comunist,

decît aceea de a fi participant activ la realizarea mărețelor idealuri de libertate, dreptate și independență, la marile transformări pe care le-a obținut poporul nostru, sub conducerea glorioasă a nostru partid comunist, în edificarea noii orînduiri sociale, în făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate. (Aplauze).

Așa cum pe drept cuvînt s-a subliniat în Expunerea secretarului general al partidului la marele forum democratic de la sfîrșitul lunii noiembrie, anul trecut, România s-a transformat într-o perioadă istorică scurtă dintr-o țară slab dezvoltată într-o țară industrial-agrară, cu o industrie puternică, cu o agricultură în plină dezvoltare, cu mari realizări în domeniul științei, învățămîntului, culturii, factori hotărîtori pentru progresul general al patriei noastre socialiste.

Toate aceste mari realizări au asigurat ridicarea generală a gradului de civilizație, a bunăstării materiale și spirituale a întregului nostru popor.

Datorăm toate acestea politicii juste a partidului nostru de aplicare consecventă a legilor generale, a principiilor socialismului științific la realitățile țării noastre.

Mărețele realizări obținute sînt rezultatul muncii pline de abnegație a clasei muncitoare, tărînimii, a intelectualității, a întregului nostru popor care, în strînsă unitate, sub conducerea partidului nostru, îndeplinește neabătut politica generală de înaintare a patriei noastre pe calea socialismului și comunismului.

Sîntem la începutul celui de-al 4-lea an al planului cincinal 1986—1990, care a-

sigură îndeplinirea obiectivelor strategice trasate de Congresul al XIII-lea și Conferința Națională ale partidului, de dezvoltare intensivă, de modernizare, pe baza celor mai noi cuceriri ale științei și tehnicii, a tuturor sectoarelor de activitate, de îndeplinire a noii revoluții agrare.

Pe această bază se vor crea condițiile necesare trecerii României la un stadiu superior de dezvoltare economico-socială.

Hotărîtor este acum ca, în spiritul planurilor și programelor, al orientărilor de largă perspectivă, cuprinse în cuvîntarea programatică a secretarului general al partidului la marele forum democratic din luna noiembrie, să acționăm cu toată fermitatea pentru îndeplinirea în cele mai bune condiții în viață a tuturor obiectivelor de dezvoltare economico-socială. (Aplauze).

Doresc să mă refer, în mod deosebit, la rolul important care revine științei, învățămîntului și culturii, la necesitatea de a face totul pentru așezarea la baza întregii activități, din toate sectoarele, a celor mai noi cuceriri ale științei și tehnicii, ale cunoașterii umane în general.

Trebuie să perfecționăm continuu activitatea de cercetare științifică și tehnică, în vederea îndeplinirii în cele mai bune condiții a marilor obiective care asigură înălțarea țării noastre pe noi culmi de progres și civilizație, ridicarea generală a nivelului de cunoștințe științifice, culturale, politice ale întregii noastre națiuni.

Aș dori să subliniez și cu acest prilej justetea politicii externe a partidului nostru, a României socialiste de dezvoltare a colaborării cu toate țările socialiste, cu țările în curs de dezvoltare precum și cu țările capitaliste dezvoltate, în spiritul principiilor coexistenței pașnice, cu toate statele lumii, fără deosebire de orînduire socială.

Avînd în vedere problemele complexe și grave ale vieții internaționale actuale, este necesar să acționăm cu toată fermitatea pentru dezarmare și, în primul rînd, pentru dezarmare nucleară, pentru eliminarea definitivă a armelor de distrugere în masă, atît chimice, cît și nucleare, pentru trecerea la tratative privind reducerea radicală a armelor convenționale.

Oamenii de știință români, la fel ca întregul popor, sprijină pe deplin concepția președintelui României și acționează cu toată hotărîrea pentru îndeplinirea obiectivelor politicii externe care corespund pe deplin atît intereselor poporului nostru, cît și intereselor tuturor națiunilor lumii.

Vom participa activ la îndeplinirea dezideratelor întregii omeniri de a trăi într-o lume fără arme și războaie, într-o lume a colaborării, egalității și dreptății, a independenței și suveranității pentru toate națiunile.

Sîntem la începutul anului în care vom sărbători 45 de ani de la victoria revoluției de eliberare socială și națională antifascistă și antiimperialistă și anul în care va avea loc cel de-al XIV-lea Congres al partidului.

Asigur conducerea de partid și de stat, întregul partid și popor că voi face totul pentru a contribui la îndeplinirea mărețelor obiective ale acestui an, ale întregului cincinal, a perspectivelor minunate pînă

în anii 2000, contribuind astfel la ridicarea României pe noi culmi de progres și civilizație, la îndeplinirea Programului partidului de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și de crearea condițiilor pentru înaintarea fermă spre visul de aur al omenirii — spre comunism! (Aplauze).

Să facem totul pentru ridicarea continuă a spiritului revoluționar de muncă, să întărim răspunderea și disciplina, să acționăm pentru creșterea tot mai puternică a forței partidului nostru, a unității sale, a Comitetului său central, în frunte cu secretarul general al partidului! (Aplauze).

Voi acționa ca și pînă acum, cu întreaga forță, în spirit revoluționar pentru îndeplinirea minunatelor perspective de dezvoltare a patriei noastre; voi sluji cu întreaga mea ființă, așa cum am făcut-o din cei mai tineri ani, cauza bunăstării și fericirii poporului, cauza socialismului, a libertății, demnității, independenței și suveranității României! (Aplauze).

Aș dori să folosesc acest prilej pentru a exprima cele mai calde mulțumiri activiștilor de partid și de stat, comunistilor, oamenilor muncii, tuturor aceluia care mi-au adresat felicitări și urări cu ocazia aniversării zilei mele de naștere. (Aplauze).

În încheiere, doresc să adresez, la rîndul meu, Comitetului Politic Executiv, Comitetului nostru Central, întregului partid și popor cele mai bune urări de noi și noi succese în îndeplinirea politicii interne și externe a partidului, în făurirea cu succes a socialismului și comunismului!

Vă doresc la toți multă sănătate! (Vii aplauze).

Obiectivul anului pus în lumină de președintele țării:

Consfățuire de lucru

(Urmare din pag. 1)

să facem totul pentru a obține în anul 1989 cele mai bune recolte de până acum.

În continuare, secretarul general al partidului s-a referit la o serie de probleme legate de îmbunătățirea activității din industrie, investiții, precum și din domeniul exportului.

Relevind că, în anul 1988, rezultatele au fost, pe ansamblu, satisfăcătoare, deși nu la nivelul prevederilor de plan, secretarul general al partidului a subliniat necesitatea de a se lua toate măsurile ce se impun pentru ca sarcinile de plan să fie îndeplinite la toți indicatorii, încă din prima lună a anului 1989. Va trebui asigurată cu prioritate producția destinată exportului, urmând ca, în primele 20 de zile ale lunii ianuarie, să fie expediate beneficiarilor de peste hotare și produsele prevăzute în contractele nerealizate în luna decembrie a anului trecut.

Referindu-se la situația stocurilor de produse destinate exportului — care se mențin încă la un nivel ridicat — tovarășul Nicolae Ceaușescu a cerut să se acționeze cu toată hotărârea pentru valorificarea neîntirziată a acestor produse, pentru vămirea și livrarea lor către beneficiarii externi.

În ce privește investițiile, secretarul general al partidului a cerut să fie intensificată activitatea în acest domeniu, pentru finalizarea, la termenele stabilite, a tuturor obiectivelor planificate. S-a indicat, totodată, ca investițiile nerealizate anul trecut să fie trecute suplimentar în planul pe anul 1989, cu fondurile și cu tot ce este prevăzut pentru realizarea lor, urmând ca, în cursul acestui trimestru, până la 1 martie, să fie puse în funcțiune toate capacitățile de producție restante din 1988. De asemenea, tovarășul Nicolae Ceaușescu a arătat că se impune luarea tuturor măsurilor pentru îndeplinirea integrală a planului de locuințe pe acest an, concomitent cu realizarea, suplimentar, în primul semestru, a apartamentelor restante din 1988. Atrag foarte serios atenția — a spus secretarul general al partidului — să fie luate toate măsurile pentru realizarea programului de locuințe. Se poate aproba depășirea planurilor de construcții de locuințe, dar obligatoriu trebuie să realizăm cel puțin programul stabilit.

Relevind că sint create toate condițiile pentru îndeplinirea planului pe acest an la toți indicatorii, secretarul general al partidului a insistat asupra cerinței de a se acționa ferm, la toate nivelurile, pentru încadrarea strictă în normele aprobate, pentru redu-

cerea continuă a consumurilor de materii prime, materiale și energie, pentru reintroducerea în circuitul productiv a materialelor recuperabile, pentru utilizarea la întreaga capacitate a mașinilor și utilajelor, pentru o cit mai judicioasă folosire a forței de muncă și a timpului de lucru. S-a atras atenția asupra necesității de a se urmări aplicarea în practică a programelor privind organizarea și modernizarea proceselor de producție, perfecționarea tehnologiilor de fabricație, în vederea creșterii calității produselor și a eficienței întregii activități.

Planul pentru luna ianuarie și trimestrul I a fost stabilit cu ministerele — pe centrale și pe întreprinderi —, a subliniat tovarășul Nicolae Ceaușescu, pornind de la prevederea clară că trebuie realizată obligatoriu producția contractată, corespunzător capacităților de producție. De fapt, planul trebuie să răspundă capacităților de producție! Fiecare unitate trebuie să-și asigure contracte, atât în țară, cit și la export, contractând ceea ce avem de vândut, conform cerințelor pieței. În acest fel, se poate spune că imbinăm planul — care pornește de la capacitățile de producție, de la ceea ce putem produce — cu cerințele pieței, prin aceasta înțelegând atât piața internă, în raport de necesitățile generale și consumul populației, cit și piața externă, în raport de contractele încheiate. Nu se poate concepe conducerea economiei fără o evidență strictă, pe bază de contract, a folosirii capacităților.

Atrag atenția asupra acestei probleme — a subliniat secretarul general al partidului —, întrucât este o problemă fundamentală a modernizării, a perfecționării activității de conducere și de creștere a eficienței economice! Trebuie deci să ne ocupăm foarte serios de problema consumurilor materiale și energetice, nu în general, ci în mod concret, în fiecare sector, pe fiecare produs. Problema reducerii consumurilor exagerate în producția de energie și a pierderilor din rețea și, în general, a reducerii ferme a consumurilor energetice și de materiale constituie o problemă de cea mai mare importanță pentru economia națională, a arătat tovarășul Nicolae Ceaușescu. S-a subliniat, totodată, necesitatea de a se realiza programele de folosire a surselor de energie neconvențională — a biogazului, energiei solare, apelor termale, a vântului și altor asemenea surse.

Adresându-se cadrelor de conducere din județe, tovarășul Nicolae Ceaușescu a arătat că, din acest an, se trece la elaborarea planurilor de dezvoltare economico-socială pe județe, orașe și comune, ca o parte a planului general de dezvoltare economico-socială, astfel încât fiecare localitate, fiecare județ să aibă per-

spectiva dezvoltării sale economice și sociale, a asigurării unor condiții tot mai bune de viață și civilizație pentru toți locuitorii săi. În acest cadru, tovarășul Nicolae Ceaușescu a subliniat necesitatea ca, în elaborarea și definitivarea acestor planuri și programe de dezvoltare și modernizare să fie larg consultați cetățenii localităților respective. Numai pe această bază — a consultării largi a cetățenilor — să se adopte măsurile corespunzătoare de dezvoltare și modernizare a localităților țării!

În cadrul ședinței, secretarul general al partidului a subliniat în mod deosebit necesitatea de a se acționa pentru întărirea continuă a proprietății socialiste — ca bază sigură a progresului multilateral al patriei — pentru perfecționarea activității din întreaga economie, întărirea răspunderii, a ordinii și disciplinei în muncă în toate sectoarele.

Este necesar — a subliniat tovarășul Nicolae Ceaușescu — ca toate județele să tragă concluziile ce se impun privind perfecționarea în continuare a stilului și metodelor de muncă, creșterea spiritului de răspundere în toate domeniile de activitate. Nu este suficient să vorbim doar de spirit revoluționar, să ne luăm angajamente, ci trebuie să lucrăm cu toată răspunderea! Activitatea fiecăruia, a comitetelor județene, a consiliilor populare, a organizațiilor de partid este apreciată după felul cum rezolvă problemele, după modul cum asigură dezvoltarea economico-socială, cum știu să acționeze pentru îndeplinirea planurilor și programelor de construcție socialistă și ridicare a nivelului de trai al poporului.

În încheiere, secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, și-a exprimat convingerea că organele și organizațiile de partid, comuniste, toți oamenii muncii vor acționa cu răspundere și spirit revoluționar pentru realizarea în cele mai bune condiții a planului pe 1989, a obiectivelor actualului cincinal, pentru obținerea unor rezultate superioare, în toate domeniile de activitate.

Să facem totul, a arătat tovarășul Nicolae Ceaușescu, pentru ca în acest an — anul celei de-a 45-a aniversări a revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă și al celui de-al XIV-lea Congres al Partidului Comunist Român — să realizăm cea mai mare producție în industrie, agricultură, în toate domeniile de activitate, să asigurăm, pe această bază, ridicarea nivelului general de viață materială și spirituală a întregului popor, înaintarea fermă a României pe calea socialismului și comunismului!

Sub semnul angajării depline

Noul an a început în economie sub semnul efortului și al angajării depline a colectivelor de oameni ai muncii din toate sectoarele de activitate de a îndeplini hotărârile marelui forum democratic din noiembrie 1988, de a transpune în viață tezele și orientările cuprinse în magistrala Expunere a secretarului general al partidului, precum și în Mesajul de Anul Nou adresat de tovarășul Nicolae Ceaușescu întregului nostru popor. Sub imboldul însuflețitoare chemări de a se acționa pretutindeni pentru creșterea răspunderii în muncă, pentru realizarea planurilor și programelor pe anul 1989 și perfecționarea activității din toate domeniile economico-sociale, cu dorința fierbinte de a omagia prin succese de prestigiu zilele de naștere ale tovarășului Nicolae Ceaușescu și tovarăsei Elena Ceaușescu, întregul nostru popor — puternic unit în cadrul Frontului Democrației și Unității Socialiste — a trecut cu toate forțele, din prima zi a lunii ianuarie, la îndeplinirea obiectivelor și sarcinilor de dezvoltare economico-socială a țării, fiecare colectiv muncitoresc anunțând prin rezultatele

obținute semnele bune ale noului an.

Din numeroase întreprinderi sosesc vești despre producțiile suplimentare înregistrate la diverse sorturi de produse, cu deosebire la materii prime, materiale, energie și combustibili, de care depind în mod vital buna aprovizionare tehnico-materială și desfășurarea ritmică a întregii activități productive; sau despre devansarea livrărilor la produsele de export, devenite mereu mai performante, mai competitive. De pe ogoare, chiar dacă nu sintem în plină campanie, răzbate hotărârea țărâniilor de a face totul ca 1989 să fie anul cu cea mai mare producție agricolă din istoria țării. În laboratoarele de cercetare, suflul nou se simte tot mai puternic, cercetătorii și specialiștii aducând cu fiecare zi însemnate contribuții la afirmarea noii revoluții tehnico-științifice, la îndeplinirea programelor de modernizare în întreaga economie națională.

Sub semnul acestor fapte dă-tătoare de încredere, ni se cere însă tuturor — așa cum a reieșit și din recenta consfătuire de lucru cu cadrele de conducere din ministere, centrale industriale și mari întreprinderi, consfătuire organizată la Comitetul Central al P.C.R. din inițiativa tovarășului Nicolae Ceaușescu — să ne intensificăm eforturile, să acționăm într-un spirit nou, revoluționar pentru înlăturarea fermă a unor deficiențe și soluționarea operativă a unor probleme care s-au manifestat anul trecut, pentru îndeplinirea obiectivelor centrale ale planului pe acest an. Cele mai importante dintre acestea sint ritmicitatea, modernizarea, calitatea și eficiența, — fie că vizează munca în sine sau rezultatele sale productive. De fapt, toți acești patru factori caracteristici ai unei producții intensive, ai unei activități bine gândită și organizată, se află într-o strinsă interdependență și sint hotărâtori pentru îndeplinirea sarcinilor dezvoltării econo-

mico-sociale a țării în actuala etapă. Este motivul pentru care secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, a insistat în mod deosebit asupra lor în aprecierile, orientările și indicațiile formulate în cadrul consfăturii aminate.

Astfel, s-a evidențiat că ritmicitatea trebuie să devină o trăsătură permanentă a întregii activități productive, fie că este vorba de producția fizică sau de cea destinată exportului, de aprovizionare sau de punerea în funcțiune a noilor capacități de producție. Cu alte cuvinte, se impune respectarea strictă a termenelor prevăzute în planuri și în contracte, iar acolo unde mai sint nerealizări în contul anului 1988 să se întreprindă acțiuni energice pentru recuperarea grabnică a acestor rămăneri în urmă, pentru finalizarea tuturor produselor sau obiectivelor de investiții. În ceea ce privește factorii dezvoltării intensive, s-a subliniat din nou importanța cu totul deosebită pe care o au programele de perfecționare a organizării și de modernizare a producției pentru îndeplinirea sarcinilor privitoare la ridicarea nivelului tehnic și calitativ al produselor, creșterea productivității muncii, încadrarea în normele de consum și reducerea continuă a consumurilor de materii prime, materiale, combustibili și energie — într-un cuvânt pentru sporirea eficienței economice a întregii activități. Iată de ce se impune ca aceste probleme — și în primul rînd organizarea și modernizarea — să se situeze permanent în centrul preocupărilor tuturor colectivelor de oameni ai muncii, a organelor de conducere din ministere, centrale industriale și întreprinderi. În mod firesc, aceste probleme vor trebui să stea și în centrul atenției și să fie larg dezbătute în consiliile oamenilor muncii și în adunările generale ale oamenilor muncii, a căror rundă de lărnă se apropie. Într-un asemenea mod — abordînd fără ocolișuri, în mod frontal, problemele cu

care se confruntă fiecare colectiv, analizîndu-le cu exigență și înaltă responsabilitate, în spirit critic și autocritic și, mai ales, găsindu-le soluții viabile, eficiente și acționînd zi de zi pentru aplicarea lor — se manifestă cu întreaga forță autoconducerea și autogestiunea, democrația muncitorească revoluționară, asigurîndu-se astfel în fiecare unitate cele mai bune condiții pentru desfășurarea activității productive, mobilizarea exemplară a muncitorilor și specialiștilor la îndeplinirea cu succes a sarcinilor de plan, lună de lună și pe întregul an.

V. SIMION ■

Mod fundamental de a fi

Istoria întreprinderii gălățene „Laminorul de tablă” se confundă în multe dintre datele sale cu aceea a oricărei întreprinderi construite înainte de 23 August 1944. Dintr-un mic semn de industrie, semnificativ pentru dezvoltarea țării din acele timpuri, ea este astăzi, după succesive etape de dezvoltare, una dintre unitățile de prim rang ale metalurgiei românești.

Dintr-o atare perspectivă, laminoristii gălățeni își consideră întreprinderea ca fiind foarte

nouă, rezultat al amplului proces de industrializare care a cuprins România socialistă, după Congresul al IX-lea al partidului. Altfel spus, prin înfățișarea sa de astăzi, prin performanțele sale cu totul deosebite, „Laminorul” este o întreprindere „născută” în ultimii 23 de ani.

Dincolo de construirea unor noi laminoare și modernizarea celor existente, să notăm doar două dintre realizările de excepție ale întreprinderii: construirea unei secții de profile formate la rece și realizarea celei dintii instalații de electrozinărcare din țară. În ceea ce privește secția de profile reținem doar că ea este dotată la nivel mondial, fapt care conduce la o productivitate excepțională, peste un milion de lei. Cit despre instalația de electrozinărcare, realizată în colaborare cu Institutul de cercetări și proiectări pentru acoperire metalică, fără a intra în amănunte tehnice, important de amintit este, printre altele, faptul că tabla astfel tratată este utilizată în industria autoturismelor, reducîndu-se substanțial efortul valutar al țării.

Afirmînd aceste lucruri despre „Laminorul” din Galați, spunem desigur foarte puțin. Altfel vrem însă să relevăm și anume că această „nouă” întreprindere (60 la sută din valoarea producției marfă este constituită din produse intrate în fabricație după anul 1965) își datorează existența în cea mai mare măsură unei alte stări de spirit, unei noi atitudini față de necesitatea de a avea industrie — schimbări generale pentru întreaga noastră economie, după Congresul al IX-lea al partidului — orgolului de a face metalurgie de la altitudine mari performanțe. Din tradiție s-au păstrat virtuți muncitorești afirmate în timp, hărnicie, pasiune, disciplină, precum și ambiția laminoristului ca meseria să-i fie dusă mai departe de fiul său, astfel de familii fiind nu-

Porni luceafărul. Creșteau În cer a lui aripe...

Țară de glorie

Sub steaua Eminescu mai renaște
Lumina doinei dorurilor toate
Deschide gindul bolților albastre
Parcă de fruntea Sa îngindurate.

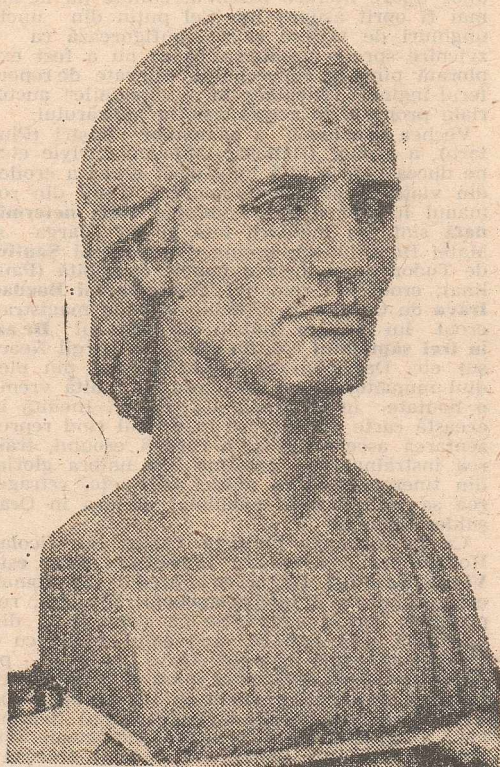
Minunea vieții-n urma Lui sporește
Sub steaua Eminescu fără-de moarte
Carpatul Luceafăr ne privește
Iar noi vedem cu atita mai departe.

• Eminescu e lumina
Cît va fi lumea să fie
Învățați prin el româna —
Apă Vie, Apă Vie !

Tezaur al simțirii va rămîne
Cît fi-vor ramuri soarele cu luna
Iar Eminescu-a fost, este și vine
Ca să rămînem Noi întotdeauna.

Sub steaua Eminescu e o țară
Rotundă cultivîndu-și omenia
Cum a visat-o El odinioară —
Țară de glorie, dulce, România.

EUGEN EVU ■

Eminescu — Sculptură de Dumitru Pasima

Acest an al Centenarului Eminescu ne cheamă pe toți, mai ales cei ce ținem condeiul în mînă, să-i recitim opera. Am făcut-o și eu pregătindu-mă pentru trei luări de cuvînt invitat fiind în trei orașe ale țării în aceste zile de mijloc de ianuarie să conferențiez asupra operei celui ce ne-a lăsat în cuvînt un testament valabil peste veacuri.

L-am refăcut din nou pe jumătăți de coală, i-am rescris cu mînă înceată gîndurile și versurile ca pe o moștenire sfîntă de la părinți pe care fiii o rememorează la marile sărbători pe fața de masă moștenită și ea din bătrîni așezați cu coatele întru îndelungă aducere aminte.

Doi prieteni ardeleni cărturari de vază au dat peste mine cu fundat cum eram în cuvintele înșiruite roată în jurul meu de pe hîrțile proaspăt supuse frazelor testamentare.

Iată cîteva din ele dintr-un studiu din anul 1881: „Suferințele de moarte ale Dascălului și Modelului nostru nu ni se cer decît în momente excepționale, nu se cer decît de la eroi și martiri. Dar intrucît ne permite imperfecțiunea naturii omeniești, fiecare trebuie să caute a compensa prin muncă și prin sacrificiu bucuriile de care se bucură.

Nu trebuie uitat că orice bun de care ne bucurăm în lume e în mare parte fapta altora și că posesiunea lui trebuie răscumpărată printr-un echivalent de muncă”.

De am ști în adîncul inimii noastre fiecare acest adevăr cît de altfel s-ar desfășura viața socială a comunităților omeniești. Munca în diferitele ei ipostaze.

„De aceea, spune Eminescu, e de datoria claselor superioare de a strînge cît de multă cultură pentru a ușura munca celor de jos, pentru a le lumina și a le conduce spre binele lor moral și material”.

Te poți sfinți prin sudoarea frunții, prin muncă pe texte ca profesor ca și asupra materiei din laboratoare sau uzine ori asupra miracolului semințelor ce hrănesc și împodobesc și fac locuibilă planeta.

Omul care nu-și învață copilul o meserie, intelectuală sau practică, spune un vechi cuvînt, îl livrează hoției, minciunii și morții spirituale.

A ne deprinde cu munca din tinerețe, cu cîntecul ei izvorăște din ea știind că Adevărul este tănuț și prin trudă efectivă iese la iveală iar fără Adevăr nu există nici o libertate reală — iată un gînd al lui Eminescu venind mai de departe pînă la noi: fie începătură de an nou și pentru noi !

IOAN ALEXANDRU ■

Scritorul — conștiință a epocii sale

Alex. Ștefănescu :

„M-am format într-un moment de renaștere națională“

— Într-o poveste pe care nu încetez încă să mi-o spun este vorba de niște tineri care s-au întîlnit în anul 1965 în amfiteatrele Facultății de limba și literatură română din București și au încercat, fiecare după puterile lui, dar toți cu o mare încredere în ceea ce le rezerva viitorul, să pătrundă cît mai adînc și mai temeinic în spațiul culturii. Printre ei se afla și un tînăr asupra căruia s-a îndreptat imediat atenția profesorilor și a colegilor. Înalt, zvelt, cu ochii verzi care păreau să vadă ceva ce nu îi era dat oricui să zărească, impetuos în intervenții, el a declarat din prima zi de cursuri că a venit din Suceava pentru a revoluționa poezia românească, dar declama versuri de o desuetudine indusă, demne să figureze în orice album de liceancă, enervant unelor din pricina convingerilor sale exprimate prea categoric, altele însă de un umor ferme-

cător. Ai idee despre ce tînăr vorbesc ?

— În 1965 voiam să revoluționez poezia românească nu neapărat pentru că m-aș fi simțit în stare s-o fac, ci fiindcă îmi dădeam seama că este nevoie de o schimbare radicală. Ajunsesem să am alergie la versurile convenționale studiate în anii de liceu și, venit la facultate, așteptam și pretindeam altceva. Acum, privind în urmă, înțeleg că aceasta era o stare de spirit generală, că întreaga țară trăia atunci un moment de emancipare. Însă la cei optsprezece ani (neimpliniți) pe care îi aveam în toamna anului 1965, mi se părea că numai eu ajunsesem la concluzia necesității unui nou mod de a scrie poezie.

— Te mai recunoști în imaginea celui tînăr ?

— Nu mă mai recunosc în imaginea celui tînăr cu năzuințe de reformator. Acum sînt mai detașat, am simțul umorului, iar obiectivele mele sînt mai realis-

te. De exemplu, îmi propun să revoluționez stilul de viață din familia mea, astfel încît să realizăm o mai mare economie de energie electrică. Nu mă mai recunosc în imaginea celui tînăr, dar de simpatizat îl simpatizez și nu mă mir că a dispărut deoarece trăia prea riscant și trebuia s-o pătească pînă la urmă.

— Noi n-am avut norocul să avem ca profesori pe Vianu, Călinescu... Și totuși, am avut șansa de a întîlni profesori eminenți, dintre care unii foarte tineri și care, formîndu-ne pe noi se formau în același timp pe ei înșiși...

— Este frumoasă ideea că profesorii noștri se formau formîndu-ne. Unii, foarte tineri, învățau odată cu noi. Alții, mai în vîrstă, începeau o nouă viață, descoperind sau redescoperind bucuria de a gîndi liber. Dar erau și unii care simulau înnoirea. În sfîrșit... În ceea ce mă privește, rămîn și azi un admirator al Zoei Dumitrescu-Buşulenga, la cursurile căreia am primit o adevărată infuzie de elan intelectual. De asemenea, m-a marcat profund — pur și simplu mi-a schimbat destinul — întîlnirea cu Nicolae Manolescu, intruchipare a bunului gust. Am avut și alți profesori de valoare. — Eugen Simion, Mircea Martin — dar meritele lor am reușit să le înțeleg doar mai tîrziu, după terminarea facultății.

— Aș vrea să te rog să-mi spui ce ne-a înrîurit cel mai profund în anii formării noastre.

— Faptul cel mai semnificativ, care mi-a iluminat anii studenției, a fost renașterea culturii naționale. În acea perioadă mi-am format definitiv convingerea că aparțin unei spiritualeități de mare elevație căreia merită să-i dedici întreaga viață, fie și numai pentru a o cunoaște și a o face cunoscută, dacă nu pentru a-i îmbogăți tu însuși valorile.

(Continuare în pag. 14)

GEORGE ARION ■

Emancipare și progres

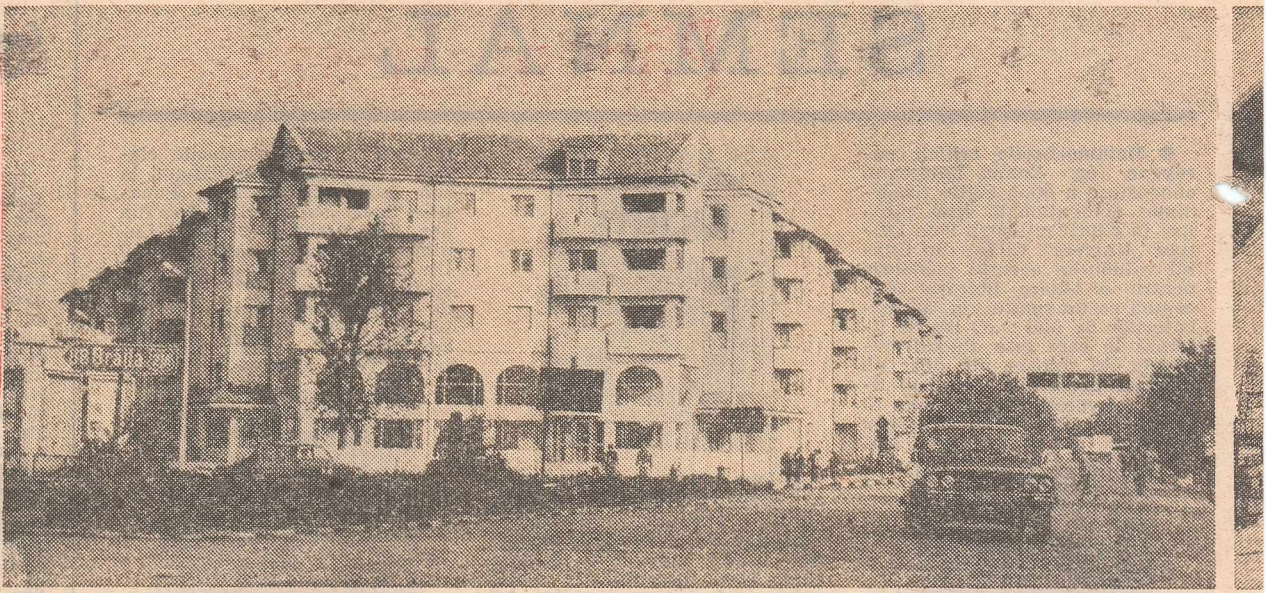
„Istoria este cea dintîi carte a unei nații. Într-însa ea își vede trecutul, prezentul și viitorul”, glăsuia marele cărturar revoluționar Nicolae Bălcescu, cu mai bine de un secol în urmă. Totuși, înțelesurile depline ale gîndirii sale vizionare au căpătat, de-abia acum, o generoasă intrupare, în acești ani de mărețe împliniri revoluționare, inaugurați de lucrările Congresului al IX-lea al partidului, cînd istoria a fost reabilitată în rosturile ei, spre a cunoaște cu obiectivitate cele ce-au fost, spre a înțelege mai bine cele ce sînt și spre a deslusi pînă în depărtări cauzele larg-cuprinzătoare, luminate viitorului, devenind deci, cu adevărat, o carte de bogată învățătură. O carte de căpătîi a nației. Raportarea la istorie, la tradiții, la valoroasa moștenire lăsată nouă de înaintași, spre a o păstra și a duce-o spornic mai departe, s-a afirmat definitiv în acești ani, ca o constantă pilduitoare a documentelor programatice ale partidului nostru, pîndînd amprenta inconfundabilă a concepției politice și filozofice propriie secretarului său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, fiind înțeleasă ca premiză esențială a unei înțelepte edificări a prezentului, ferindu-l de greselile conjuncturale ale trecutului, spre a gîndi cu răspundere viitorul și a-l făuri. „cu poporul și pentru popor”, pe măsura aspirațiilor sale legitime și perene, de progres, de dreptate și echitate socială. Exemplară, în acest sens este magistrala Expunere a conducătorului partidului și statului nostru, la recenta sedință comană a Plenarei C.C. al P.C.R., a organismelor democratice, a organizațiilor de masă și obștești, în care, prezentarea principalelor momente din constituirea și evoluția poporului român în vatra străbună, din afirmarea mișcării muncitorești

în intensificarea luptei pentru eliberare socială și națională, analiza etapelor calificării și dezvoltării noii orînduirii în România, se conturează cu claritate ca un trainic fundament teoretic, metodologic, de evidență însemnătate praxiologică, în elaborarea strategiei și tacticii corespunzătoare stadiului actual al transformării revoluționare a societății, în prefigurarea și realizarea efectivă a schimbărilor, a prefacerilor calitative din întreaga viață politică și economică-socială a țării, în înaintarea ei spre comunism. Din raportarea la istoria zbucimată a neamului în spațiul carpato-danubian, transpare cu claritate că „numai prin forțele proprii și în deplină libertate și independență se pot asigura dezvoltarea economică-socială, bunăstarea și fericirea poporului”. Tot ca o generalizare a experienței istorice, rezultă ideea că „lichidarea stării de înapoierie și o puternică dezvoltare economică-socială” constituie o „condiție hotărîtoare pentru ridicarea bunăstării materiale și spirituale a întregii națiuni, pentru întărirea independenței și suveranității României”. Se reliefează astfel, pregnant, adevăruri fundamentale, generalizări remarcabile întemeiate logic, decurgînd din aspra experiență de milenii a poporului român, din lupta sa pentru emancipare și progres, de natură să conștientizeze și să consolideze în rîndul maselor, înalta răspundere ce le revine pentru prezentul și viitorul națiunii socialiste, angajîndu-le plenar, cu supremă dăruire și natos patriotic, în spiritul democrației muncitorești-revoluționare, la proiectarea, adoptarea și înfăptuirea politicii noastre interne și externe, ca

(Continuare în pag. 13)

MIHAI RĂDUCANU ■

ȚÂNDĂREI, după 20 de ani

A fost o vreme cînd, în graba lor spre Litoralul însoțit al Mării Negre, mulți automobiliști de pe șoseaua națională București — Slobozia — Cernavodă — Constanța abia rețineau înscrisul de pe tabla indicatoare a celei de-a treia localități năi importante prin care treceau; pe atunci, ei nici măcar nu realizau bine dacă Țândărei e, totuși, oraș sau continuă să fie o așezare rurală ceva mai răsarită decît altele din inima fierbinte a Bărăganului.

Dar iată că, în 1968, lucrurile aveau să se limpezească: vechiul tîrg, atestat documentar încă de pe la sfîrșitul secolului al XVI-lea, dobîndea statut de centru urban agroindustrial. La început, zestrea edilitar-gospodărească a tînrului oraș număra doar două cooperative agricole nu prea dezvoltate, o fabrică de produse ceramice, un S.M.A., un mic spital și cîteva sute de case modeste, înșirate de-a lungul șoselei ce ducea spre marea cea mare. Și, cam atît. Ca populație nu numără mai mult de șapte mii de suflete.

În epoca de aur ce cu mîndrie o numim Epoca Nicolae Ceaușescu, și Țândărei, la fel ca toate localitățile țării, a început să-și scrie cu majuscule noua sa istorie. Pe teritoriul său s-a construit mai întîi întreprinderea de industrializare a sfeclei de zahăr, una dintre cele mai mari unități de acest fel din țară, care produce în numai 24 de ore circa 50 de vagoane de zahăr. După cum ne-a încredințat, cu legitimă mîndrie, ing. Florin Dinu, directorul I.I.S.Z., moderna fabrică prelu-

crează zilnic o imensă cantitate de sfecă de zahăr asigurată de unitățile agricole din zonă. Aproape întregul proces de fabricație este automatizat și mecanizat, ceea ce permite funcționarea la parametri ridicați, cu randament maxim folosind un personal redus doar la 775 de oameni. Pe acest temei — mai spune directorul — mulți localnici își supranumesc urbea Orașul zahărului de Bărăgan. Și eu cred că acest om, prezent în fruntea unității încă de la inaugurare, nu exagerează cu nimic dînd Țândăreiului o astfel de simbolică denumire.

Dar în Țândărei s-au mai înălțat în ultimii ani și alte două întreprinderi moderne: de amidon, glucoză și drojdie de panificație, de ulei, ambele amplasate pe aceeași platformă industrială care, împreună cu Fabrica de produse ceramice, realizează azi o producție industrială de aproape 1,7 miliarde de lei!

Tînrul oraș, care împlinește curînd 20 de ani, a rămas însă fidel heraldicii griului și celorlalte simboluri pe care le-a avut dintotdeauna. O bună parte din oamenii lui se indelelinesc, pe mai departe, cu agricultura, cu zootehnia. În anul abia încheiat, membrii cooperativei agricole de producție, împreună cu harnicii mecanizatori, au izbutit să smulgă pămîntului cele mai mari producții obținute vreodată în medio la hectar: 6 020 kg orz, 4 500 kg grîu, 12 t porumb boabe, 2 500 kg fasole, 85 120 kg sfecă de zahăr. La aceasta din urmă întruind criteriile de acordare a titlului de Erou al Noii Revoluții Agrare. Asocia-

ția economică intercooperatistă de creștere și îngrășare a bovinelor a ajuns la un rulaț anual de 60 000 capete, iar producția de lapte pe cap de vacă furajată, atît în ferma C.A.P., cît și în fermele I.A.S., a atins 4 000 litri.

Pe această solidă bază economică — zice Alexandru Nedelcu, vicepreședintele biroului executiv al consiliului popular orașenesc — a crescut necontenit bunăstarea oamenilor, orașul însuși a cunoscut o puternică dezvoltare edilitar-gospodărească. În deplină conformitate cu schița de sistematizare, în plin centrul civic s-au înălțat blocuri de locuințe, cu parter plus 4 etaje, însumînd circa 1 500 de apartamente dotate cu tot confortul necesar, cu mari spații comerciale și servicii prestatoare la parter, toate racordate la rețeaua de termoficare. S-au construit sau sînt în plină construcție o serie de clădiri unicate, precum Complexul comercial, localul poștei și telefoanelor, clubul tineretului, cinematograful, noul spital cu 150 paturi, cuplat cu policlinică și dispensar, școli și grădinițe de copii, biblioteca orașenească, un hotel cu 80 de locuri, o fabrică de pline cu o capacitate de 10 000 pîini în 24 de ore. Pînă în 1990, urmează să se mai construiască încă 250 apartamente, precum și 5 000 m.p. spații comerciale etc. etc.

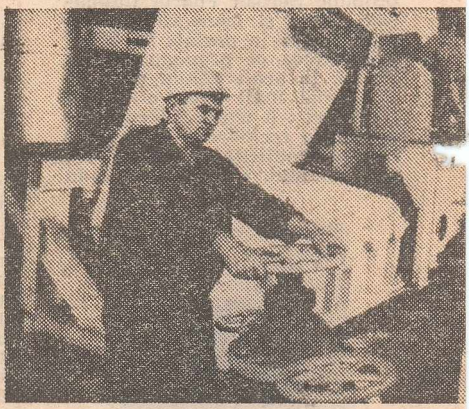
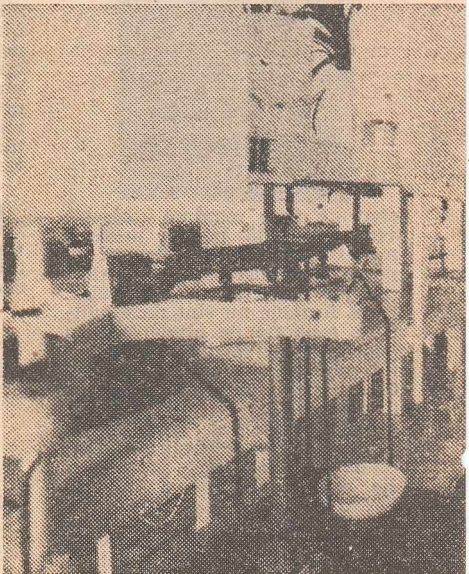
Trama stradală s-a extins și s-a modernizat și ea. Pe porțiunea ce trece prin oraș. Șoseaua București a devenit un adevărat bulevard, iar străzi, precum Agricultori, Mecanizatori, Duzi-

lor, Romaniței, au fost asfaltate sau pietruite cu bolovani de-riu, așa încît trecătorul nu mai înnoată prin noroi ca altădată. Cu sprijinul muncii patriotice a locuitorilor, din rîndurile cărora se evidențiază, deputați și membri O.D.U.S. ca Viorica Zaharia, Emil Ion, Savu Letca, Ion Moldoveanu, Tudor Sasu, Emilia Nestorencu și Constantin Beșleagă, s-au amenajat Parcul tineretului, precum și un alt loc de agrement public întins pe 10 ha teren, s-a extins rețeaua de apă și canalizare pe 7 și respectiv 3 kilometri. Ar fi nedrept să se încheie sirul acestor realizări fără a aminti, fie și măcar în treacăt, de construcția noului liceu agroindustrial, dotat cu laboratoare, cabinete și săli de clasă, dispunînd de una dintre cele mai moderne baze didactice din țară.

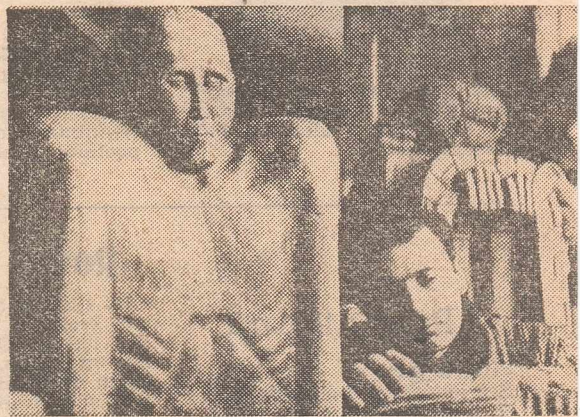
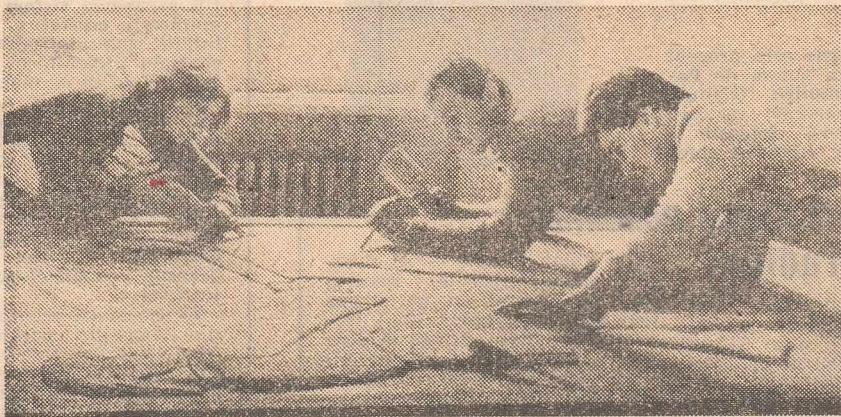
Privit de sus, de pe marea platformă industrială, Țândărei nu mai seamănă aproape deloc cu vechea așezare prăfuită și sordidă de altădată. Iar dacă drumul estival spre Litoral vă va purta din nou pe aici, să încercați să cunoașteți și fața nevăzută a orașului. Adică, nu vă luați doar după noul cartier de pe șoseaua Bucureștiului sau după tabla indicatoare de la hotar, ci încercați să-l vedeți dinspre nord, din chiar inima Bărăganului, dinspre Fabrica de zahăr. Pentru că Țândărei își descoperă adevărata frumusețe mai cu seamă acelor care știu cu adevărat s-o caute și s-o prețuiască.

Numai lor le arată splendorele sale de grîu și de zahăr.

MIHAI STĂNESCU

Viața cuprinsă în operă

Gugești — o localitate pe valea unui pîriu anonim, Rîmna; unde timpul istoriei a început să curgă pe la începutul acestui secol cu o cale ferată și o fabricuță de prelucrare a lemnului.

Pentru proprietarii ei de atunci, care o aduseseră aici de pe Valea Rîmnicului (unde încă se mai văd pe Podul Dumitrești ruinele vechilor fundații), amplasarea ei lingă calea ferată ținea de rațiuni pur financiare. Pentru oamenii din Gugești, însă, în acel timp în care românii de pretutindeni înțelegeau tot mai bine că pămîntul României Mari s-a sprijinit dintotdeauna și pentru totdeauna pe oasele marilor noștri eroi, pentru acești oameni care-și presimeau atît de eroic viitorul, construirea acestei fabrici la Gugești a reprezentat un început cu rezonanțe atît de vii și astăzi, în viața lor și a urma-

șilor lor.

Așa a luat ființă la Gugești unul dintre cele mai vechi centre muncitorești din județul Vrancea.

Gugeștenii de azi au sentimentul pregnant al istoriei, sentiment materializat în ultimele decenii de bătrînul profesor Ciorăscu într-o bogată și valoroasă colecție de istorie și etnografie locală ce se va contura definitiv în primăvara anului 1989 într-un reprezentativ muzeu, al Văii Rîmnei.

Pentru oricare ființă umană, conștiința istoriei, a timpului care s-a scurs și se scurge inexplicabil, constituie condiția sine qua non a existenței sale zilnice. Ea conține în sine imboldul primordial al gestului creator, nevoia de a insufla lumii înconjurătoare viața emoției, voluptatea de a da lucrurilor conturul aparent arbitrar, aparent înșelător, dar, atît de

propriu spiritului uman însuși, îmbogățind, astfel, universul cu acele forme pe care viața nu le-ăr fi creat niciodată dacă n-ar fi existat omul și pe care le numim cu un singur cuvînt pur și simplu ARTĂ.

Dacă astăzi există o istorie a acestui cuvînt și la Gugești, ea a început aici în anul 1984, într-o zi de toamnă aurie, cînd în mica gară din localitate a coborît din trenul care-l aducea de la București (pe atunci era încă student în ultimul an al Institutului „Nicolae Grigorescu”) sculptorul Gabriel Tăicuțu. Într-o sală a cîminului cultural aflat în apropierea gării, îl așteptau cîțiva tineri — muncitori, elevi, cadre medicale — care de un an de zile tot discutau cu cei ce veneau prin fabrică de la Comitetul Județean de Cultură și Educație Socialistă Vrancea și de la consiliul popular local, cu tovarășii lor de

muncă, cu prietenii și rudele despre posibilitatea de a crea aici o clasă de sculptură a Școlii Populare de Artă. Prezența tăcută a lui Gabriel Tăicuțu în acea modestă sală a cîminului cultural, pune, de fapt, capăt unor controversate discuții care provocaseră pînă atunci destule pasiuni printre tinerii gugeșteni, dar, de ce să n-o spunem, și multe zimbete sceptice, descurajatoare, exprimînd neîncrederea.

Și iată-i în acea îndepărtată seară de toamnă, sub lumina tuburilor de neon, ei și sculptorul Gabriel Tăicuțu privindu-se cercetător, cu zimbete de circumstanță pe față, în timp ce cineva face prezentările de rigoare, le vorbește despre ceea ce va trebui să fie clasa de sculptură, rezumînd toate acele argumente pro și contra discutate înainte de-a lungul unui an întreg.

Așa a început sculptorul Gabriel Tăicuțu să-și învețe pe tinerii gugeșteni să privească inspirat lemnul, pătrunzînd cu privirea dincolo de nervuri peste care se obișnuiseră să întindă lacul în fabrică, să desprindă pentru totdeauna din masa inertă silueta atît de rară a adevărului artistic. I-a învățat apoi că toate acestea trebuie să facă parte din existența lor de fiecare zi, că bucuria unică de a crea forme noi, îmbogățind cu ele marele univers al vieții, este cea mai mare bucurie pe care-o pot resimți și că toate acestea se pot obține numai prin muncă și sudoare, prin studiul permanent și aprofundat a tot ce este viu. Astfel, a privi lemnul, vizînd cu ochii deschiși forma căreia-i vei da curînd viață cu propria ta mînă, a devenit și la Gugești, într-una din miile de localități ale unei țări în care

Iarna
pe ulița
satului
românesc —
anotimp
al bucuriei
roadelor
de peste an
și-al
liniștii
dinaintea
campaniilor
următoare

Fotografie de VICTOR RĂDULESCU

Comentariul săptămânii

Se adâncesc decalajele!

În cursul anului trecut, departe de a se îmbunătăți, situația țărilor în curs de dezvoltare a cunoscut o nouă agravare. Din datele comunicate de Banca Mondială reiese cu claritate faptul că, paradoxal, țările sărace subvenționează bunăstarea țărilor bogate: în 1988, fluxul financiar dinspre lumea subdezvoltată spre cea superdezvoltată a fost cu circa 15 miliarde mai mare decât fluxul în sens invers! Este și principalul motiv pentru care decalajele dintre Nord și Sud continuă să se adâncească.

Datele organizațiilor de specialitate ale O.N.U. relevă că venitul pe locuitor al țărilor dezvoltate, care în 1952 era de circa 20 de ori mai mare decât al țărilor sărace, este astăzi mai mare de 46 de ori. De asemenea, ponderea țărilor în curs de dezvoltare în totalul exporturilor mondiale s-a redus de la 28 la sută în 1980, la 19 la sută în 1986. În ultimii ani, ca urmare a practicilor colonialiste și neocolonialiste ale țărilor dezvoltate, decalajele economice mondiale s-au accentuat. „Marea majoritate a țărilor lumii — arăta tovarășul Nicolae Ceaușescu — au devenit tot mai sărace, în timp ce un număr redus de state dezvoltate au devenit tot mai bogate, ceea ce determină ascuțirea contradicțiilor dintre țările bogate și țările sărace, care devine de altfel cea mai puternică contradicție fundamentală a lumii contemporane“.

În ultimii cinci ani, din țările în curs de dezvoltare din Asia, Africa și America Latină s-a scurs mai mult capital către țările capitaliste industrializate decât în sens invers. Acest lucru nu se întâmplă, nicidecum, pentru că de pildă, excedentul de capital din Haiti s-ar investi în extracția petroliferă din Texas, cel din Botswana în industria chimică din R.F. Germania sau cel din Bangladesh în industria electronică japoneză. Dimpotrivă, fenomenul se datorează faptului că profiturile sînt cu mult mai mari decât investițiile în lumea subdezvoltată. Chiar dacă guvernele occidentale nu mai conțenească să se laude cu „ajutorul pentru dezvoltare“, realitatea demonstrează că de fapt capitalul investit sau oferit ca ajutor se întoarce înapoi și chiar înzecit în lumea bogată. Nu trebuie să se uite faptul că în ultimii 23 de ani, datorită externă a țărilor în curs de dezvoltare a crescut de aproximativ 32 de ori, ajungînd la fabuloasa cifră de 1.200 miliarde dolari. Concluzia este clară: bogăția din metropolele lumii capitaliste provine într-o măsură substanțială din jaful neocolonialist.

După cum se știe, cerința lichidării decalajelor dintre țările dezvoltate și cele bogate, a eliminării acestei contradicții fundamentale a contemporaneității, constituie una dintre componentele de bază ale concepției Partidului Comunist Român, a secretarului său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, privind edificarea unei noi ordini economice internaționale. Așa cum arăta conducătorul partidului și statului nostru, nimeni nu trebuie să-și facă iluzii că țările în curs de dezvoltare vor tolera multă vreme situația de exploatare și inegalitate în care sînt ținute: în afară de bomba nucleară mai există și puternica „bombă“ socială a țărilor asuprite. Lichidarea subdezvoltării, a inegalităților economice constituie în concepția României, o expresie a luptei pentru asigurarea dreptului fundamental al popoarelor la viață liberă și demnă, pentru înlăturarea unor adînci prefaceri economice și sociale în direcția emancipării și prosperității lor, a promovării unui nou mod de gîndire și acțiune pe arena internațională. Eliminarea contradicției dintre țările bogate și cele sărace ar înlătura, desigur, un puternic focar de tensiuni și dispute nocive pentru ansamblul vieții mondiale, ar constitui o contribuție la eliminarea surselor de conflict, la edificarea unei lumi a păcii și progresului. Așa cum arăta tovarășul Nicolae Ceaușescu, pentru aceasta „Este nevoie de noi relații economice! Este nevoie să se adopte măsuri pentru sprijinirea țărilor în curs de dezvoltare. Este nevoie de o schimbare radicală a sistemului financiar mondial, care este un instrument de jefuire, prin diferite forme, a țărilor în curs de dezvoltare!“.

ION VIRGIL

Prima decadă a lunii ianuarie s-a încheiat fără a consemna evenimente meteorologice deosebite. Excepțind primele zile ale anului cînd vremea a fost rece aproape în toate zonele țării, revenirea la circulații atmosferice orientate din spre vest a dus la încălzirea vremii. La sfîrșitul săptămînii un front atmosferic a afectat aproape toate zonele, dar mai ales cele din jumătatea de nord; astfel, s-a depus un strat proaspăt de zăpadă.

În ultimele zile, regimul termic s-a aflat din nou peste valorile medii multianuale, în-deosebi în zonele deluroase. S-a produs efect de föhn în subcarpații Moldovei, unde în dimineața zilei de 11 ianuarie se înregistrau valori pozitive de pînă la +11°C la Tulnici. Perioade similare sau chiar mai calde s-au mai consemnat în anii 1920, 1921, 1930 și 1939. Reținem cîteva din valorile maxime diurne din zilele de 17 și 18 ianuarie 1939: 18,4°C la Tîrgu Ocna, 18°C la Beiuș, 15,0°C la Rîmnicu Sărat, 14,8°C la Arad, 14°C la Blaj. În anul 1948 între 11 și 19 ianuarie s-a stabilit în țară o vreme frumoasă, primăvăratecă, datorită invaziei continue de aer tropical. S-au înregistrat nu numai temperaturi maxime diurne ridicate, dar și minime deosebite: 8,1°C la Turnu Severin, 7,5°C la Satu Mare și 5,4°C la Băneasa. Tot în șirul anilor calzi se înscriu și anii 1970 și 1975. Zile deosebit de reci s-au consemnat în 17 și 18 ianuarie 1963,

VREMEA cum a fost cum va fi

cînd s-au înregistrat maxime diurne de -20,6°C la Miercurea Ciuc, -20,4°C la Cluj, -18,7°C la Sibiu, -13,5°C la Galați, etc. În 1980 cele mai coborîte valori s-au consemnat în regiunile sudice -16,5°C la Turnu Măgurele, -13,0°C la București-Băneasa, -12,0°C la București-Filaret. Temperaturi minime deosebit de coborîte s-au înregistrat în anii 1940 și 1941; datorită acțiunii anticiclonului est-european extins mult spre vest și a radiației nocturne intense, temperaturile minime au avut valori frecvent sub -20,0°C. Astfel în noaptea de 12 ianuarie 1940 s-au înregistrat -32,0°C la Bod, -31,3°C la Tîrgu Mureș, -29,4°C la Gheorghieni, -29°C la Sibiu, etc.

În șirul anilor cu nopți georoase reținem: 1950, 1963, 1964, 1980, 1985. În 14 ianuarie 1985 s-au înregistrat -38,4°C la Miercurea Ciuc, valoare ce se situează la o zecime diferență de minimă absolută a țării.

Singurul eveniment meteorologic deosebit al intervalului îl găsim consemnat în Buletinul meteorologic lunar al anului 1959: „După o perioadă relativ caldă și umedă cu ploi și lapoviță, în 16 ianuarie 1959, vremea se răcește treptat, ploaia transformîndu-se în lapoviță, apoi în

ninsoare. Vîntul începe să bală cu putere din sectorul nordic viscolind zăpada mai întîi în nordul Transilvaniei și al Banatului.

Faptul că a viscolit în Transilvania este interesant de reținut, deoarece aici viscolele destul de rar. Explicația constă în faptul că în cazul acestui viscol, a acționat anticiclonul azoric prin dorsala sa continentală, care extinzîndu-se mult spre est a dat viscol mai întîi în Transilvania și apoi în

celelalte regiuni, corespunzător cu poziția ciclonului din Mediterana. De altfel și componenta nordică pronunțată a direcției vîntului în timpul viscolului ne indică tot acțiunea dorsalei azorice. Cantitățile de apă căzute în timpul viscolului au fost mai mari în regiunile sudice, unde apa colectată în 24 ore a depășit frecvent 20 l/m². Stratul de zăpadă nu s-a putut măsura în bune condiții și de aceea el nu a depășit în general 25 cm“.

OTILIA DIACONU

DATE CLIMATICE PENTRU INTERVALUL 12-18 ianuarie

Zona geografică	VALORI MEDII MULTIANUALE			Cantitatea de precipitații (l/m²)	VALORI DEOSEBITE ALE TEMPERATURII ÎNREGISTRATE ÎN ULTIMA SUTĂ DE ANI				
	Temperatura aerului (°C)		Maxime diurne		Minime nocturne				
	Maxima diurne	Minime nocturne			Valoarea	Localitatea și anul	Valoarea	Localitatea și anul	
Cîmpie	-1 ÷ 3	-8 ÷ -4	7 ÷ 10	17.7	Calafat	1948	-25.4	Craiova	1954
Deal și podiș	-2 ÷ 3	-12 ÷ -6	6 ÷ 14	16.0	Huși	1921	-32.1	Cluj Napoca	1963
Depresiuni	-4 ÷ 2	-15 ÷ -8	4 ÷ 5	18.4	Tîrgu Ocna	1939	-38.4	Miercurea Ciuc	1985
Vl. Omu	-9 ÷ -8	-15 ÷ -14	24 ÷ 25	4.0		1939 1982	-32.3		1964
Litoral	2 ÷ 3	-2 ÷ 3	6 ÷ 9	17.5	Constanța	1921	-19.8	Constanța	1950

Și în săptămîna 12-18 ianuarie a.c. structura circulației atmosferice va fi, în linii generale,

asemănătoare cu cea din zilele precedente. Sudul continentului european se va menține într-un

briu anticiclonic, în timp ce în partea nordică, o serie de depresiuni în deplasare vest-est, nu vor permite transferul de aer rece polar de la latitudini înalte spre zonele temperate. Așadar, vremea se va menține relativ caldă pentru această perioadă a anului, regimul termic situîndu-se în general cu 2°-5°C peste valorile medii multianuale.

În primele zile cerul va fi degajat; în zonele joase se va forma ceață, ce izolat va depune chiciură. În a doua parte a intervalului nebulozitatea va fi mai accentuată și se vor semnala precipitații, neînsemnate cantitativ, în regiunile din jumătatea de nord a țării. Izolat se va forma polei.

Se vor produce intensificări ale vîntului la munte și în regiunile estice.

Temperaturile maxime diurne vor fi cuprinse între 0° și 8°C, mai ridicate în zonele deluroase, iar minimele se vor încadra în general între -7° și 3°C. Miercuri dimineața stratul de zăpadă măsura: 99 cm — Stîna de Vale, 95 cm la Vlădeasa, 27 cm — Moneasa Izoi, 62 cm — Semenice, 42 cm — Cuntă, 26 cm — Tarcu, 59 cm — Paring, 31 cm — Păltiniș, 202 cm — Bîlca Lac, 46 cm — Vf. Omu, 38 cm — Predeal, 40 cm — Babele, 32 cm — Sinaia 1500, 42 cm — Ceahlău Toaca și 59 cm — Rarău. Apreciem o ușoară diminuare a acestuia în primele zile și o creștere spre sfîrșitul intervalului.

Flacăra. Redacția: București, Piața Școlii 1, casuța poștală 3312, cod 71341. Telefoane: 17 60 10; 17 60 20, interioare; Actualitatea politică: 25 60; Economie: 21 28; Cultură, știință, învățămînt: 14 57; Cetățenești: 14 53; Scrisori: 25 42; Reportaj-informații: 25 60; Sport: 17 00; Foto: 25 28; Secretariat de redacție: 21 23; Secretariat redactor șef: 20 02. Tiparul executat la Combinatul poligrafic „Casa Școlii”. Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA” — sectorul export-import presă P.O. Box 12 201, telex 10876, prsfir București, Calea Griviței nr. 64-66.

Prețul revistei: 3 lei

41505